

ประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เรื่อง รายชื่อข้าราชการผู้ผ่านการคัดเลือกและมีสิทธิส่งผลงาน
เพื่อประเมินเลื่อนระดับให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น
(ระดับ 7ว)

ตามหนังสือ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0802.4/ว 2178-2179 ลงวันที่ 4 พฤศจิกายน 2548 ได้แจ้งหลักเกณฑ์การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น โดยในส่วนของการเลื่อนนอกระดับควบได้กำหนดไว้ว่าบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานให้มีการพิจารณา คัดเลือกบุคคลที่มีความเหมาะสมก่อนส่งผลงานประเมินและให้ประกาศผลการพิจารณาอย่างเปิดเผยโปร่งใส รวมทั้งเปิดโอกาสให้มีการทักท้วงได้ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันประกาศผล นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงขอประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกและมีสิทธิส่งผลงาน เข้ารับการประเมินบุคคล โดยให้ผู้มีรายชื่อแนบท้ายประกาศนี้ส่งผลงานได้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่นจะพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นได้ไม่ก่อนวันที่ได้รับผลงาน หลักฐานครบถ้วนสมบูรณ์สามารถนำไปประกอบการพิจารณาได้ทันที โดยไม่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่เป็นสาระสำคัญของผลงานและไม่ก่อนวันที่ข้าราชการผู้นั้นมีคุณสมบัติครบถ้วน

ทั้งนี้ หากมีผู้ใดทักท้วงหรือสงสัยในส่วนของคุณสมบัติหรือเค้าโครงเรื่องผลงานของ ผู้ขอรับการประเมินสามารถทักท้วงได้ด้วยตนเอง ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันประกาศผล ได้ที่กลุ่มงาน วางแผนอัตรากำลังและระบบงาน กองการเจ้าหน้าที่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ถนนราชสีมา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร หรือติดต่อทางโทรศัพท์หมายเลข 0-2243-6636 กรณีที่มีผู้ทักท้วง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จะดำเนินการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นโดยเร็ว หากพบว่าข้อทักท้วงมีมูลจะรายงานต่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา 52 เพื่อดำเนินการทางวินัย แต่ถ้าหากตรวจสอบแล้วมีหลักฐานว่าข้อทักท้วงนั้นเป็นไปในทาง กลับกลังหรือไม่สุจริต จะรายงานให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 ดำเนินการตรวจสอบผู้ทักท้วงเพื่อหา ข้อเท็จจริง แล้วดำเนินการทางวินัยตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2550

(นายอภิชาติ โตดิลกเวชช์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เอกสารแนบท้ายประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
รายชื่อข้าราชการผู้มีสิทธิส่งผลงานเพื่อประเมินเลื่อนระดับให้ดำรงตำแหน่งระดับที่สูงขึ้น (ระดับ 7ว)

ลำดับที่	ร.สกุล	ตำแหน่ง/ สังกัด	ชื่อผลงาน
1	นายต้องรัก อินทรสมหวัง 	นิติกร 6ว มหาสารคาม	ชั้นที่ 1 เรื่อง ทหริอปัญหาข้อกฎหมายในการดำรงตำแหน่งกรณี นายกเทศบาลตำบลเป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการของเทศบาลตำบล หนองแสง ชั้นที่ 2 เรื่อง การพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัครตำแหน่งนายกเทศมนตรี กรณีมีส่วนได้เสียกับเทศบาลของเทศบาลตำบลเชียงยืน อำเภอเชียงยืน ชั้นที่ 3 เรื่อง การระรับข้อพิพาทในท้องถิ่นเพื่อลดปัญหาการร้องเรียน โดยอนุญาโตตุลาการ

เค้าโครงผลงานของ นายต้องรัก อินทรสมหวัง
ตำแหน่ง นิติกร 6ว
จังหวัดมหาสารคาม

ตอนที่ 2 สรุปเค้าโครงเรื่องที่เสนอให้ประเมิน

- ผลงานชิ้นที่ 1
- ชื่อผลงาน ทหริอปัญหาข้อกฎหมายในการดำรงตำแหน่งกรณีนายกเทศบาลตำบลเป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการของเทศบาลตำบลหนองแสง
- ช่วงเวลาที่ปฏิบัติงาน วันที่ 8 เมษายน 2547 - 18 มีนาคม 2548
- สรุปผลการปฏิบัติงาน

ได้ปฏิบัติงานในฐานะเลขานุการคณะกรรมการตามคำสั่งจังหวัดมหาสารคาม เลขที่ 680/2547 ลงวันที่ 26 เมษายน 2547 โดยได้ทำการสอบสวนพยานบุคคลและพยานเอกสารจากผู้ร้องและผู้เกี่ยวข้องพร้อมทั้งเทียบเคียงกันกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาหลายฉบับ ประกอบกับพิจารณาโดยอาศัยข้อกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ รวบรวมปรับเข้าข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นพร้อมกับข้อกฎหมาย ว่าการกระทำความผิดกล่าวนั้นถือว่า เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการของเทศบาลหรือไม่ อันเป็นการต้องห้ามในการดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี ประกอบกับได้หารือไปยังกระทรวงมหาดไทย ซึ่งกระทรวงมหาดไทย ได้หารือในกรณีดังกล่าวไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้มีคำวินิจฉัยออกมาจึงได้เสนอความเห็นให้กับผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม เพื่อพิจารณาวินิจฉัย ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคามก็ได้เห็นชอบกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวินิจฉัยเรื่องคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีในกรณีเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามพระราชบัญญัติเทศบาล ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 และส่งผลถึงผู้ที่ต้องการเข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยหวังผลประโยชน์ทางการเมืองแอบแฝง ทำให้ผู้ที่หวังผลประโยชน์เหล่านั้น ไม่กล้าที่จะเข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยมีการใช้ข้อกฎหมายเข้ามาปรับใช้กับเรื่องนี้หลายฉบับ อาทิเช่น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ , พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2546 (แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546) เป็นต้น

รวมทั้งอาศัยคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้เคยวินิจฉัยไว้แล้วมาปรับใช้และแนวทางปฏิบัติที่กระทรวงมหาดไทยที่ได้เคยตอบข้อหารือมาแล้ว ซึ่งมีมากมายหลายฉบับใช้เป็นแนวทาง แต่ไม่สามารถวินิจฉัยให้แล้วเสร็จได้ เนื่องจากกรณีดังกล่าวไม่มีคำวินิจฉัยหรือกฎหมายระบุไว้ชัดเจน ทำให้คณะกรรมการและผู้ใช้อำนาจวินิจฉัย ไม่สามารถดำเนินการได้ทันที่ จนเป็นเหตุให้เกิดความล่าช้าในการพิจารณาวินิจฉัย

- ผลงานชิ้นที่ 2
- ชื่อผลงาน การพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัครตำแหน่งนายกเทศมนตรี กรณีมีส่วนได้เสียกับเทศบาลของเทศบาลตำบลเชียงยืน อำเภอเชียงยืน
- ช่วงเวลาที่ปฏิบัติงาน วันที่ 20 มิถุนายน 2548 - 16 มีนาคม 2549
- สรุปผลการปฏิบัติงาน

ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อร้องเรียนของ นายจตุสิทธิ์ ลางคุณานนท์ ผู้สมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลเชียงยืน ว่า นายไพรัตน์ เชาวรัตน์ ผู้สมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลเชียงยืน เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการของเทศบาลตำบลเชียงยืน กรณี นายไพรัตน์ เชาวรัตน์ ในระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลเชียงยืน ได้ทำสัญญาซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงจาก หจก.รัตนเดชเชียงยืน โดยตนเป็นหุ้นส่วนใน หจก.ดังกล่าวด้วย โดยรวบรวมข้อเท็จจริงจากเอกสารและพยานบุคคลพร้อมความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงของอำเภอเชียงยืน ประกอบกับเทียบเคียงกับแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปได้ว่า นายไพรัตน์ เชาวรัตน์ เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการของเทศบาลตำบลเชียงยืน เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเชียงยืนจริง อันเป็นเหตุให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง ซึ่งได้เสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคามวินิจฉัยให้ นายไพรัตน์ เชาวรัตน์ เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับเทศบาลตำบลเชียงยืน นับแต่วันทำสัญญา แต่เนื่องจากบุคคลดังกล่าวได้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลเชียงยืน ก่อนมีพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 (แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546) จึงถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นสมาชิกสภาเทศบาล เมื่อได้กระทำการเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่ทำกับเทศบาลในกิจการของเทศบาล จึงถือว่าได้กระทำการฝ่าฝืนตามมาตรา 18 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 10 พ.ศ. 2542 ตั้งแต่วันที่ 3 กรกฎาคม 2544 ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำกับ/ดูแล การทำงานของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยเฉพาะตำแหน่งผู้บริหารอันได้แก่ นายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในขอบเขตที่กฎหมายกำหนดไว้ หากดำเนินการเมื่ไม่มีเจตนาที่ตามหากปฏิบัติหน้าที่อันเป็นการกระทำขัดต่อกฎหมายแล้ว ผู้นั้นก็ควรรับผิดชอบตามกฎหมายต่อผลที่ตนได้กระทำลงไป

ประกอบกับการพิจารณาวินิจฉัยนั้นเป็นไปโดยลำช้า เนื่องจากการดำรงตำแหน่งของบุคคลดังกล่าวอยู่ในช่วงคาบเกี่ยวระหว่างกฎหมายฉบับที่ยังไม่ได้แก้ไขกับกฎหมายที่ได้มีการแก้ไขแล้ว เนื่องจากยังไม่มีแนวทางในการปฏิบัติที่ชัดเจน จึงส่งผลให้ผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัย ไม่สามารถพิจารณาวินิจฉัยได้โดยเร็ว

ดังนั้นควรมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายโดยเฉพาะเรื่องคุณสมบัติผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้เกิดความชัดเจนและทันสมัยยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้มีอำนาจในการวินิจฉัยสามารถพิจารณาวินิจฉัยได้โดยเร็ว

- ผลงานชิ้นที่ 3
- ชื่อผลงาน การระงับข้อพิพาทในท้องถิ่นเพื่อลดปัญหาการร้องเรียน โดยวิธีการอนุญาโตตุลาการ
- ช่วงเวลาที่ปฏิบัติงาน
- สรุปผลการปฏิบัติงาน

การอนุญาโตตุลาการ เป็นวิธีการระงับข้อพิพาทหรือข้อโต้แย้งของคู่กรณี ในเบื้องต้นเพื่อระงับข้อพิพาทหรือข้อโต้แย้งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กร โดยเฉพาะในวิถีทางการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน ซึ่งมีการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ ซึ่งอาจทำให้เกิดความขัดแย้งเกิดขึ้นได้โดยง่าย ดังนั้น เมื่อเกิดกรณีข้อพิพาทหรือข้อขัดแย้งขึ้น หากมิได้มีการแก้ไขปัญหาก็จะรู้สึกไม่พอใจ และไม่ยอมรับเหตุผลของอีกฝ่าย แม้จะได้มีการอธิบายจากอีกฝ่ายก็ตาม แต่ถ้าหากมีการใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการมาช่วยไกล่เกลี่ยแล้ว อาจทำให้ข้อขัดแย้งหรือข้อร้องเรียนบรรเทาเบาบางลงได้ ปัญหาการร้องเรียนสู่อำเภอหรือจังหวัดก็ลดน้อยลงตามลำดับ หากมีการใช้การอนุญาโตตุลาการมาใช้อย่างเป็นรูปธรรมและจริงจัง

การระงับข้อพิพาทในระดับท้องถิ่นโดยวิธีการอนุญาโตตุลาการนั้น เป็นการระงับข้อพิพาทตามความเป็นจริง และความเหมาะสม โดยความเห็นชอบของคู่กรณี ไม่ยึดถือเคร่งครัดให้ต้องแพ้ชนะ กันในทางเทคนิค หรือเปิดเกมต่อสู้เอาแพ้ชนะกัน อย่างเช่นการดำเนินคดีในศาล ดังนั้น การระงับข้อพิพาทโดยวิธีการอนุญาโตตุลาการดังกล่าว จึงก่อให้เกิดผลดีต่อการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากได้มี การแก้ไขปัญหาในระดับหนึ่งแล้ว อันทำให้สามารถลดความขัดแย้งอันเกิดขึ้นในองค์กร ทำให้ปัญหาการร้องเรียนยุติหรือสิ้นสุดโดยเร็ว อันนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่น โดยยั่งยืนต่อไป

ดังกรณีที่จังหวัดมหาสารคาม ได้กระทำการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่ตำบลหนองไฮ กรณีร้องเรียนคัดค้านการก่อสร้างอาคารที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ โดยใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการ ซึ่งเป็นกรณีความขัดแย้งระหว่างวัด โดยมีพระและราษฎรเป็นผู้ร้องเรียนกับองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ เจ้าของพื้นที่ป่าโคกนาม่อง โดยมีความขัดแย้งอันเกิดจากกลุ่มผู้ร้องเรียนไม่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮก่อสร้างที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่โคกนาม่อง อันเป็นปัญหาเรื้อรังมาตั้งแต่ปี 2545 ซึ่งไม่สามารถแก้ไข ปัญหาความขัดแย้งดังกล่าวด้วยวิธีใดได้ ไม่ว่าจะใช้วิธีการทางนิติศาสตร์หรือรัฐศาสตร์ โดยแม้กระทั่งมีการจัดทำแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดิน เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย เพื่อยุติปัญหาดังกล่าว แต่กลุ่มผู้ร้องก็ยังดำเนินการร้องเรียนต่อไป โดยร้องเรียนไปยังผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา , กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และสำนักราชเลขาธิการ พระบรมหาราชวัง แต่ก็ สามารถแก้ไขปัญหาได้ โดยจังหวัดมหาสารคามได้จัดตั้งคณะทำงานระดับจังหวัดโดยใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการ เพื่อไกล่เกลี่ยข้อพิพาททั้ง 2 ฝ่าย จนกระทั่งได้ข้อยุติ โดยทั้งสองฝ่ายได้จัดทำบันทึกข้อตกลงไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2549 หลังจากที่ได้มีความขัดแย้งที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหามาได้โดยวิธีใดมาตั้งแต่ปี 2545 แต่ก็สามารถแก้ไขปัญหามาได้โดยวิธีการอนุญาโตตุลาการ ดังกล่าว